

A TERMÉSZETTUDOMÁNYOK IDŐSZERŰ KÉRDÉSEI ÉS DISKURZUSAI CÍMŰ NEMZETKÖZI HATÓKÖRŰ TUDOMÁNYOS TANÁCSKOZÁSRÓL

A 21. század elején végképp korszerűtlen gondolkodásnak minősíthető az egyes tudományos diszciplínák összebékíthetetlen ellentétéről szóló felfogás. A tudományos műveltség hagyománya – nemcsak az olyan zseniális teljesítmények esetében, mint amilyen pl. Leonardo da Vincié (1452–1519) volt – egyáltalán nem a különállás, hanem az összetett tudás és készségek egyfajta polihisztor szerű magatartás történetét jelenti. A számos nagyszerű példa közül nekem most Blaise Pascal (1623–1662) jut eszembe, akiről egy irodalomtörténeti kurzus keretében éppúgy beszélünk, mint ahogy a matematikában, a filozófiában és más tudományágak területén is diskurzus tárgyát jelentheti munkássága.

Remélem, hogy ez a tanácskozás felold olyan sztereotípiákat, amelyek pl. arról szólnak, hogy a reál-, illetve humán tudományok tudósai kölcsönösen lenézik egymást, vagy hogy nem folytathatnak egymással tudományos diskurzust. Tudom, hogy egy olyan kis tanácskozás, mint amilyent a Létünk, a Forum Könyvkiadó Intézet és a szabadkai Magyar Tannyelvű Tantóképző Kar idén is szervezett, nem old meg nagy kérdéseket és nem változtathatja meg a világot, de remélhetőleg hozzátesz ezekhez a pozitív folyamatokhoz egy szemernyit. Gondolom, hogy ez a tudományos tanácskozás is azt a szellemiséget képviseli, amely a tudományos eredmények értékére, ezeknek bemutatására, a tudományos és kulturális párbeszéd megteremtésére koncentrálna – miközben a nyelvi akadályok áthághatók és megszüntethetők.

BENCE Erika